

ໂຮງຮຽນວັນອາທິດ

ວັນອາທິດທີ 1 ກໍຣະກະດາ 2018 (07-01-2018)

ພວກເຮົາຄວນຈະເຮັດຢ່າງໃດ?

ແມ່ນຫຍັງທີ່ເຮັດໃຫ້ທ່ານມີຄວາມສຸກໃຈທີ່ສຸດທີ່ໄດ້ຮັບໃຊ້ຄົນອື່ນ?

ຈຸດສຳຄັນໃນບົດຮຽນ: ພວກເຮົາບໍ່ມີຊີວິດຢູ່ສຳລັບຕົນເອງ; ພວກເຮົາຮັບໃຊ້ພຣະເຈົ້າດ້ວຍການຮັບໃຊ້ຄົນອື່ນ.

ພຣະຄັມພິຕອບສນອງຕໍ່ຊີວິດ:

ເມື່ອບໍ່ນານມານີ້ເມື່ອພວກເຮົາຍ້າຍເຂົ້າບ້ານໃໝ່ຂອງພວກເຮົາ, ເພື່ອນບ້ານຄຣິສຕຽນຄົນນຶ່ງໄດ້ເຂົ້າມາຫາທີ່ບັນໄດບ້ານຂອງພວກເຮົາພ້ອມດ້ວຍຖາດຂະໜົມປັງ ນາງໄດ້ແນະນຳຕົວນາງເອງແລະກ່າວຍິນດີຕ້ອນຮັບພວກເຮົາເປັນເພື່ອນບ້ານ. ນັ້ນແມ່ນທ່າທີຂອງການຮັບໃຊ້ທີ່ມີຄວາມໝາຍຫຼາຍທີ່ສຸດສຳລັບພວກເຮົາໃນເວລານັ້ນ.

ຂ້າພະເຈົ້າກໍມີໂອກາດໄດ້ເຮັດບາງສິ່ງບາງຢ່າງໃນວັນເສົານັ້ນເໝືອນກັນ. ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຂົ້າຮ່ວມກັບຫຼາຍໆຄົນທີ່ເປັນສະມາຊິກຄຣິສຕະຈັກຂອງພວກເຮົາໄປຕັດຫຍ້າແລະຕັດກຽນຕົ້ນດອກໄມ້ຂອງບ້ານຜູ້ອະວຸໂສ ຊຶ່ງເຮັດໃຫ້ເຫັນຄວາມແຕກຕ່າງອັນໃຫຍ່ຫຼວງຕໍ່ບຸກຄົນທີ່ພວກເຮົາຮັບໃຊ້, ຮວມໄປເຖິງສິດຍາພິບານຄົນນຶ່ງທີ່ໝົດອາຍຸການທຳງານແລ້ວແລະຍັງບໍ່ໄດ້ຮັບເບັງລ້ຽງເງິນເຖົ້າຂອງເພິ່ນໃນປີນີ້. ນັ້ນເປັນຄວາມສຸກໃຈທີ່ສຸດທີ່ເຫັນພວກເຮົາເຮັດໃຫ້ເຫັນຄວາມແຕກຕ່າງນີ້ວ່າເກີດຂຶ້ນໄດ້ຢ່າງໃດ.

ສິ່ງຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ພວກເຮົາເຮັດໃນຊີວິດນີ້ແມ່ນການໄດ້ຮັບການໄຖ່ຜ່ານທາງຄວາມເຊື່ອໃນພຣະຄຣິດ. ນັ້ນແມ່ນສິ່ງສຳຄັນທີ່ສຸດ, ເຖິງແມ່ນວ່າ, ພຣະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຮັບເອົາເຮົາຂຶ້ນໄປຍັງສວັນຊັ້ນພ້າໃນທັນທີທັນໃດທີ່ເຮົາໄດ້ຮັບການໄຖ່. ພຣະອົງໄດ້ໃຫ້ເຮົາອາສາຢູ່ໃນໂລກດ້ວຍມິຈຸດປະສົງ. ພວກເຮົາໄດ້ຮັບການໄຖ່ເພື່ອການຮັບໃຊ້. ເມື່ອເຮົາຮັບໃຊ້ຄົນອື່ນ, ພວກເຮົາກໍໄດ້ຮຽນເອົາແບບຢ່າງພຣະຄຣິດຜູ້ທີ່ຮັບໃຊ້ເຮົາແລະຮູ້ຈັກຄວາມຕ້ອງການຂອງເຮົາ.

ພຣະຄັມພິກ່າວວ່າຢ່າງໃດ? (ເບິ່ງຕາມຫົວຂໍ້ 1, 2 ແລະ 3)

ສຶກສາພຣະຄັມພິ

1. ກິຈການ 2:37-41

37ເມື່ອຄົນທັງຫລາຍໄດ້ຍິນດັ່ງນັ້ນແລ້ວກໍຮູ້ສຶກເຈັບຊ້ຳກິນແໜງໃຈຈຶ່ງກ່າວແກ່ເປໂຕແລະອັດສາວົກອື່ນວ່າ, “ພີ່ນ້ອງເອີຍ, ພວກເຮົາຈະເຮັດຢ່າງໃດ.” 38ຝ່າຍເປໂຕຈຶ່ງກ່າວແກ່ເຂົາວ່າ, “ຈຶ່ງຖິ້ມໃຈເກົ່າເອົາໃຈໃໝ່ແລະຮັບບັບຕິສະມາໃນພຣະນາມຂອງພຣະເຊື້ອຄຣິດທຸກຄົນເພື່ອການຊົງຍົກບາບໂທດຂອງພວກທ່ານ ແລ້ວພວກທ່ານຈະໄດ້ຮັບຂອງພຣະຣາຊທານຄືພຣະວິນຍານບໍຣິສຸດ. 39ດ້ວຍວ່າພຣະສັນຍານັ້ນກໍມີໄວ້ແກ່ທ່ານທັງຫລາຍ ກັບລູກຫລານຂອງພວກທ່ານ, ແລະແກ່ຄົນທັງປວງທີ່ຢູ່ຫ່າງໄກຄືແກ່ທຸກຄົນທີ່ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາຊົງເອີ້ນມາເຝົ້າພຣະອົງນັ້ນ.” 40ແລະເປໂຕໄດ້ກ່າວສັ່ງເຂົາຫລາຍປະການອີກແລະເຕືອນສະຕິເຂົາວ່າ, “ຈຶ່ງເອົາຕົວລອດພີ່ນຈາກເຊື້ອຊາດອັນຄົດລ້ຽງນີ້ເສັ້ງ.” 41ຝ່າຍຄົນທັງຫລາຍທີ່ໄດ້ເຊື່ອຮັບຟັງຖ້ອຍຄຳຂອງເປໂຕກໍໄດ້ຮັບບັບຕິສະມາ ໃນວັນນັ້ນມີຄົນຕື່ມເຂົ້າເປັນລູກສິດປະມານສາມພັນຄົນ.

ຖ້າທ່ານຮູ້ສຶກເປັນຄົນທີ່ມະນາ, ກໍຍິນດີຕ້ອນຮັບເຂົ້າສະໂມສອນ. ແຕ່ໃນພຣະຄຳພີພຣະເຈົ້າໃຊ້ຄວາມທັມມະດາຂອງມະນຸດເຮັດສິ່ງທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ຊ້ຳແລ້ວຊ້ຳອີກ. ຕົວຢ່າງເປໂຕ. ເປໂຕເປັນພຽງຄົນຫາປາທີ່ຮູ້ຈັກແຕ່ຄວາມຫຸນຫັ້ນພັນແລ່ນຂອງລາວແລະການເວົ້າກ່ອນຄິດຂອງລາວ. ເປັນຄວາມຈິງ ແຕ່ພວກເຮົາເຫັນຄວາມແຕກຕ່າງຂອງເປໂຕໃນກິຈການບົດ 2; ເຮົາເກືອບຈະບໍ່ສາມາດຈຳໄດ້ຈາກບຸກຄົນທີ່ພວກເຮົາເຫັນໃນພຣະຄຳພີ. ຜູ້ຊາຍຜູ້ທີ່ຖືກຊູ່ລາວຈະປະຕິເສດຕໍ່ຍິ່ງເຝົ້າປະຕູວ່າລາວບໍ່ຮູ້ຈັກພຣະເຢຊູ. (ໂຍຮັນ 18: 15-17), ບັດນີ້ຍິນດີຂຶ້ນຢ່າງກ້າຫານປະກາດເລື່ອງພຣະເຢຊູຄຣິດຕໍ່ຄົນເປັນພັນ. ເມື່ອປະຊາຊົນຖາມ, “ ພວກເຮົາຈະເຮັດຢ່າງໃດ?” ເປໂຕມີທ່າທີສົງໄສຢ່າງນັ້ງແລະພ້ອມດ້ວຍທ່າທິຮຽກເອີ້ນ: “ຈິ່ງຖືມໃຈເກົ່າເອົາໃຈໃໝ່ແລະຮັບບັບຕິສະມາ.” ເປໂຕບໍ່ໄດ້ບອກວ່າພວກເຮົາຈະຕ້ອງເຮັດສອງສິ່ງ. ມີພຽງສິ່ງດຽວທີ່ຕ້ອງເຮັດ: ຈົງກັບໃຈໃໝ່.

“ກັບໃຈໃໝ່”ໃນພາສາກຣີກມີຄວາມໝາຍວ່າ “ ຫຼັງຄວາມຄິດ” ຫຼື “ ປ່ຽນຄວາມຄິດ.” ການກັບໃຈໃໝ່ແມ່ນການປ່ຽນແປງທິດທາງທີ່ທ່ານຄິດກ່ຽວກັບການດຳເນີນຊີວິດຂອງທ່ານແລະການປະພຶດຂອງທ່ານ. ມັນມີຄວາມໝາຍວ່າປ່ຽນແປງຄວາມຄິດຂອງທ່ານ, ປ່ຽນແປງຈິດໃຈຂອງທ່ານ, ແລະປ່ຽນແປງທິດທາງການດຳເນີນຊີວິດຂອງທ່ານ. ມັນເປັນການເຫັນພ້ອມວ່າພຣະເຈົ້າຊົງຖືກຕ້ອງແລະພວກເຮົາຜິດ. ດັ່ງນັ້ນເປໂຕໄດ້ບອກຜູ້ທີ່ຟັງທ່ານໃຫ້ກັບໃຈໃໝ່ແລະປ່ຽນທິດທາງການດຳເນີນຊີວິດຂອງເຂົາໃໝ່.

ແຕ່ອັນໃດກ່ຽວກັບການຮັບບັບຕິສະມາ? ປໂຍກທີ່ຕາມມາ “ ເພື່ອການຍົກໂທດບາບຂອງທ່ານ” ສຳນຽງຄ້າຍຄືພວກເຮົາມີປະສົບການໆໃຫ້ອະພັຍດ້ວຍເຫດຜົນຂອງການຮັບບັບຕິສະມາ. ແຕ່ຄຳເວົ້ານັ້ນອາດນັ້ນຂຶ້ນຕົ້ນປໂຍກເປັນຄຳເວົ້າກຣີກ, ຊຶ່ງສາມາດແປວ່າ “ ເພື່ອ,” ຫຼື “ ເນື່ອງຈາກ.” ເປໂຕໄດ້ເອີ້ນຜູ້ຊົນໃຫ້ຮັບບັບຕິສະມາເພາະການບາບຂອງພວກເຮົາໄດ້ໃຫ້ອະພັຍແລ້ວ.

ນັ້ນແມ່ນຈຳນວນສາມພັນຄົນທີ່ໄດ້ຮັບໃນວັນນັ້ນ. ພວກເຮົາໄດ້ຕອບສນອງເລື່ອງຂອງພຣະຄຣິດດ້ວຍການກັບໃຈໃໝ່. ແລະເພາະພວກເຮົາຍອມຮັບການປະກາດຂອງເປໂຕ, ພວກເຮົາໄດ້ຮັບບັບຕິສະມາ. ຕົວຢ່າງຂອງເປໂຕຈະໝູນໃຈເຮົາ. ທາງດຽວທີ່ຮັບໃຊ້ຄົນອື່ນແມ່ນໂດຍການປະກາດຂ່າວປະເສີດໃຫ້ກັບພວກເຮົາເຊັ່ນດຽວກັບທີ່ເປໂຕເຮັດ. ພວກເຮົາຮັບໃຊ້ເຂົາດ້ວຍການບອກຄວາມຈິງ ພຣະເຈົ້າມີຈິງ ເລື່ອງພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າມີຈິງຄືພຣະເຢຊູ. ພວກເຮົາບໍ່ໄດ້ເຮັດຫຼັງຫຼາຍກວ່າການສະແດງຄວາມເປັນເພື່ອນກັບເຂົາຫຼືສະແດງໃຫ້ເຫັນທ່າທິການຮັບໃຊ້ເຂົາເປັນການເຊື່ອມຕໍ່ສາຍສຳພັນເພື່ອເປັນພະຍານສຳລັບພຣະເຢຊູ. ໃຫ້ພວກເຮົາພ້ອມທີ່ຈະແບ່ງປັນຄວາມຫວັງທີ່ມີຢູ່ໃນເຮົາ “ 1 ເປໂຕ 3: 15), ດັ່ງນັ້ນພວກເຮົາຮັບໃຊ້ຄົນອື່ນ ພວກເຮົາຕ້ອງກ້າປາກແລະກ້າບອກເຂົາກ່ຽວເລື່ອງພຣະຜູ້ໂຖ່ຂອງພວກເຮົາ.

2. ກິຈການ 2:42-45

42 ແລະເຂົາໄດ້ຕັ້ງພັນຄົງຢູ່ໃນຄຳສອນຂອງພວກອັດສາວິກ, ໃນການຮ່ວມໃຈກັນ, ໃນການທັກເຂົ້າຈີ່ ແລະໃນການໄຫວ້ວອນ 43 ທຸກຄົນເກີດມີຄວາມຍ້ານຍຳນັບຖື ສ່ວນພວກອັດສາວິກກໍໄດ້ເຮັດການອັດສຈັນແລະໝາຍສຳຄັນຫລາຍປະການ 44 ບັນດາຜູ້ທີ່ເຊື່ອຖືນັ້ນກໍໄດ້ຢູ່ຮ່ວມກັນ ແລະຊັບສິ່ງຂອງຂອງເຂົາເຫລົ່ານັ້ນເຂົາກໍຖືເປັນຂອງສ່ວນຮ່ວມ 45 ແລະເຂົາໄດ້ຂາຍທີ່ດິນແລະຊັບສິ່ງຂອງ ມາແຈກຢາຍໃຫ້ຄົນທັງປວງຕາມທີ່ທຸກຄົນຕ້ອງການ

ພວກເຮົາຮັບໃຊ້ຄົນອື່ນດ້ວຍການແບ່ງປັນຂ່າວປະເສີດ, ພວກເຮົາສືບຕໍ່ຮັບໃຊ້ເຂົາດ້ວຍການຊ່ວຍເຫຼືອເຂົາໃຫ້ເຕີບໃຫຍ່ກັບການເດີນໄປດ້ວຍກັນກັບພຣະຄຣິດ. ຂ້າພະເຈົ້າຊົມຊືມກັບຄຣິສຕະຈັກເລີ້ມແລກທີ່ໄດ້ສຳເຮັດເປົ້າໝາຍນີ້: “ ເຂົາໄດ້ຖວາຍຕົວເຂົາເອງ.” ລູກາ, ຜູ້ຂຽນພຣະທຳກິຈການ, ໄດ້ອະທິບາຍສິ່ງທີ່ພວກເຮົາໄດ້ເຮັດ.

- **ການສິດສອນຂອງພວກອັດສາວິກ.** ພວກເຫຼົ່າອັດສາວິກໄດ້ເຜີຍແຜ່ຄຳສອນຂອງອົງພຣະເຢຊູ. ພວກອັດສາວິກໄດ້ເຮັດຕາມຄຳສັ່ງສອນຂອງພຣະເຢຊູ, "ສິ່ງສອນເຂົາໃຫ້ຖືຮັກສາສາສະໜາຂອງເຮົາໄດ້ສິ່ງພວກເຈົ້າໄວ້ແລ້ວນັ້ນ..." (ມທ 28:20) ພວກເຮົາເຫັນພວກເຂົາໄດ້ຊ່ວຍປະຊາຊົນໃຫ້ເຫັນເຖິງການເຊື່ອມໂຍງລະຫວ່າງຜູ້ປະກາດພຣະທັມໃນພຣະຄັມພິເດີມແລະພຣະເຢຊູຄຣິດ.
- **ການຮ່ວມໃຈກັນ.** ພາສາກຣິກແມ່ນໃຊ້ໃນການອະທິບາຍຄວາມຮູ້ສຶກສິ່ງດີແບບທັມມະຊາດ. ຊ່ວຍມີຄວາມວ່າແບ່ງປັນເຮືອງທີ່ເກີດຂຶ້ນປະຈຳແຕ່ລະວັນ, ແລະຄ້າຍຄືການເວົ້າເຖິງການເວລາແລະສາຍສຳພັນລະຫວ່າງບຸກຄົນ. ສິ່ງສຳຄັນທີ່ເກີດຂຶ້ນແມ່ນເຂົາແບ່ງປັນຄວາມເຊື່ອຂອງພວກເຂົາໃນພຣະເຢຊູຄຣິດ.
- **ການນະມັສການ.** ພາສາກຣິກຄຳວ່າການມີສ່ວນຮ່ວມແມ່ນໃຊ້ກ່ຽວກັບອາຣົມທີ່ເກີດຂຶ້ນເພື່ອອະທິບາຍເຖິງການແບ່ງຂອງດີ. ມີຄວາມໝາຍເຖິງການແບ່ງປັນບາງສິ່ງທີ່ເກີດຂຶ້ນທຸກວັນ, ແລະໃນທີ່ນີ້ມັນໝາຍເຖິງການແບ່ງປັນເວລາແລະສາຍສຳພັນລະຫວ່າງບຸກຄົນ. ສິ່ງສຳຄັນພວກເຂົາແບ່ງປັນຄວາມເຊື່ອຂອງເຂົາໃນພຣະເຢຊູຄຣິດທີ່ເກີດຂຶ້ນແຕ່ລະວັນ.
- **ການຫັກເຂົ້າຈີ່.** ນີ້ອາດຈະອ້າງອີງເຖິງອາຫານທີ່ແຕ່ລະບຸກຄົນແລະຄອບຄົວກິນຮ່ວມກັນ, ແຕ່ຍັງອາດສາມາດອ້າງເຖິງຄາບເຂົ້າແລງຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ໃນເວລານີ້ເຫຼົ່າອັດສາວິກມີຄວາມຊົມຊື່ນຍິນດີຮ່ວມກັນແລະພຣະເຢຊູເປັນເຫດຜົນການນະມັສການຂອງເຂົາ.
- **ການໄຫວ້ວອນ.** ການໃຊ້ເວລາຢູ່ຮ່ວມກັນຍັງມີຄວາມໝາຍວ່າໃຊ້ເວລາເວົ້າລົມກັບພຣະເຈົ້າໃນການອະທິຖານຮ່ວມກັນກັບຜູ້ເຊື່ອອື່ນໆ. ຂະນະທີ່ເຫຼົ່າອັດສາວິກໃຊ້ການນະມັສການຂອງເຂົາໃນເຮືອນ, ພວກເຂົາຍັງໃຊ້ເວລານະມັສການອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໃນການອະທິຖານ.

ບໍ່ແມ່ນພຽງແຕ່ຜູ້ທີ່ເຊື່ອມີຄວາມຊົມຊື່ນຍິນດີ, ແຕ່ສ່ວນພວກອັດສາວິກກໍໄດ້ເຮັດການອັດສະຈັນແລະໝາຍສຳຄັນຫຼາຍປະການ. ຈາກນັ້ນຜູ້ເຊື່ອໃນສມັຍເລີ້ມແລກມີຄວາມປາຖນາເຮັດຕາມຫຼັກພຣະສາສນາ "ຂອງທີ່ມີຢູ່ກໍຖືວ່າເປັນຂອງສ່ວນຮວມ" (ກິຈການ 2: 44). ຄຳເວົ້າໃນພາສາເດີມໄດ້ບົ່ງບອກວ່າຄຣິສຕຽນສມັຍເລີ້ມແລກຮັກສາຄວາມເປັນເຈົ້າຂອງສິ່ງທີ່ເຂົາຄອບຄອງຢູ່, ແຕ່ໄດ້ຂາຍສິ່ງທີ່ເຂົາມີຢູ່ແລະບໍລິຈາກໃຫ້ກັບບຸກຄົນທີ່ມີຄວາມຕ້ອງການ. (ກິຈການ 4:32- 5:4.)

3. ກິຈການ 2:46-47

46 ເຂົາໄດ້ໝັ້ນຮ່ວມປະຊຸມໃນບໍລິເວນພຣະວິຫານທຸກວັນ ແລະຫັກເຂົ້າຈີ່ຕາມເຮືອນຂອງເຂົາ ຮ່ວມຮັບປະທານອາຫານດ້ວຍຄວາມຊື່ນຊົມຍິນດີແລະໃຈສັດຊື່ 47 ໄດ້ສັຣເສີນພຣະເຈົ້າ ແລະພິລເມືອງທັງໝົດກໍຊອບໃຈນຳ ຝ່າຍອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຊົງໂຜດໃຫ້ຄົນທັງຫລາຍຊຶ່ງກຳລັງຈະລອດພົ້ນນັ້ນມາເຂົ້າກັບພວກສິດທຸກໆວັນ

ໃນຂໍ້ 46. ພວກເຮົາເຫັນຖ້ອຍຄຳທີ່ກ່າວໃນຂໍ້ 42 ວ່າ " ພວກເຂົາອຸທິດຕົນເອງ." ຄຣິສຕຽນຍຸກແລກຄຳລົງຊີວິດຢູ່ດ້ວຍການອຸທິດຕົນຕໍ່ພຣະຄຣິດແລະຕໍ່ຄົນອື່ນໆໃນທາງທີ່ເຫັນໄດ້ຊັດແຈ້ງ.

1. **ໂບດ.** ໂບດເປັນສູນກາງຂອງການບໍລິຫານງານໃນກຸງເຢຣູຊາເລັມ, ສະຖານທີ່ຜູງຄົນຮູ້ຈັກ. ໂບດຍັງເປັນສະຖານທີ່ຜູ້ທີ່ເຊື່ອໃໝ່ຈະມີການສະແດງອອກຕໍ່ກັນແລະກັນກັບຄົນອື່ນໆ ແລະແບ່ງປັນຄວາມເຊື່ອຂອງພວກເຂົາ. ຄວາມເຊື່ອຂອງພວກເຂົາບໍ່ແມ່ນເຮືອງທີ່ຈະປິດບັງໄວ້. (ມັດທາຍ 5:15-16.)

2. **ບ້ານ.** ຖ້າວ່າໂບດເປັນສູນກາງສຳລັບເຜີຍແຜ່ຂ່າວປະເສີດ, ເຮືອນກໍເປັນສູນກາງເຮັດກິຈກັມຮ່ວມກັນ. ເປັນບ່ອນທີ່ຈະເຮັດເຕີບໂຕທາງດ້ານຄວາມສັມພັນ, ເຫັນວ່າມີຄວາມຊົມຊື່ນຍິນດີ, ມີສຽງຫົວ, ສຽງດົນຕີ, ແລະການນະມັສການທີ່ແທ້ຈິງ ນັ້ນແມ່ນສິ່ງໄດ້ເກີດຂຶ້ນໃນກຸ່ມຄຣິສຕຽນສມັຍເລີ້ມແລກ.

ປະຊາຊົນມີຄວາມປາຖນາຢາກມີຄວາມສັມພັນແລະຄວາມຮູ້ສຶກດີໆ ຂອງຊຸມຊົນ ພວກເຮົາອາດຈະບັນລຸຜົນສຳເລັດໃນສະຖານທີ່ທຳການຫຼືເພື່ອນບ້ານ, ແຕ່ກໍຕ້ອງການຄວາມຮັກ ເມື່ອພຣະຄຣິດເປັນສາເຫດໃຫ້ຊຸມຊົນຢູ່ຮ່ວມກັນ. ເມື່ອຜູ້ເຊື່ອໃນຄຣິສຕະຈັກມີອິສະຣະໃນການແບ່ງປັນ, ການນະມັສການ, ອ້ອນວອນອະທິຖານ, ແລະເຕີບໂຕດ້ວຍກັນ, ພວກເຂົາສະແດງໃຫ້ເຫັນບາງສິ່ງທີ່ຄົນກຸ່ມອື່ນບໍ່ສາມາດເຮັດ: ຖືກປ່ຽນແປງຈິດໃຈໂດຍພຣະເຢຊູ. ເມື່ອພວກເຮົາເຮັດຢ່າງນັ້ນ ພວກເຮົາກໍນຳຄົນອື່ນໃຫ້ມາຮູ້ຈັກກັບພຣະຄຣິດ.

ນຳໃຊ້ໃນຊີວິດ

ພຣະເຈົ້ານຳພາທ່ານໃຫ້ໄປຮັບໃຊ້ຄົນອື່ນຢ່າງໃດ?

- ❖ **ຮັບໃຊ້ຄົນອື່ນດ້ວຍການກະທຳແບບງ່າຍໆ.** ເຮັດດີຕໍ່ຄົນອື່ນດ້ວຍການປະຕິບັດແບບງ່າຍໆ ຊຶ່ງບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງໃຊ້ເງິນຢ່າງຫລວງຫລາຍ. ໄປທາບາງຄົນທີ່ຕ້ອງການຄຳໝູນໃຈແລະຈົ່ງສະແດງຄວາມເມດຕາ.
- ❖ **ຮັບໃຊ້ຄົນອື່ນດ້ວຍການແບ່ງປັນຂ່າວປະເສີດ.** ການແບ່ງປັນຄວາມຈິງເຣື່ອງຂ່າວປະເສີດແມ່ນອີກວິທີທາງນຶ່ງທີ່ຮັບໃຊ້ຄົນອື່ນ. ການອະທິຖານແລະຫາໂອກາດໃນການເວົ້າເຣື່ອງພຣະຄຣິດກັບເພື່ອນ, ເພື່ອນຮ່ວມງານ ແລະສະມາຊິກຄອບຄົວ.
- ❖ **ຮັບໃຊ້ຄົນອື່ນດ້ວຍການເປີດບ້ານຂອງທ່ານຕ້ອນຮັບ.** ບອກຜູ້ນຳຄຣິສຕະຈັກກ່ຽວກັບການເປີດຮຽນພຣະຄຳພີກຸ່ມໃໝ່ທີ່ບ້ານຂອງທ່ານ. ກຸ່ມສຶກສາພຣະຄຳພີປະຈຳບ້ານເປັນທາງທີ່ດີທີ່ສຸດໃນການຊ້ຳກນຳເອົາເພື່ອນບ້ານແລະເພື່ອນຮ່ວມງານເຂົ້າຮ່ວມນຳ.

ພຣະເຈົ້າຊົງຊ່ອຍພວກເຮົາໃຫ້ພົ້ນໂທດບາບ, ແຕ່ພຣະອົງຍັງຊ່ອຍເຮົາເພື່ອບາງສິ່ງອີກ: ຄືໃຫ້ມີຄວາມຊົມຊື່ນຍິນດີໃນການຮັບໃຊ້ພຣະອົງເມື່ອເຮົາຮັບໃຊ້ຄົນອື່ນ. ພວກເຮົາໄດ້ຮັບການໄຖ່ໄວ້ເພື່ອໃຫ້ຮັບໃຊ້. ທ່ານກໍຄືກັນ!

ອຸປຸຸມໂດຍລາວຊາວເທີນບັບຕິດສັມພັນ www.lsbj.org ແປໂດຍ VR.